30 Ιουλίου 2022

Κυριακή Ζ΄ Ματθαίου – Εκπομπή Καρδιακός Λόγος

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Μητροπ. Λεμεσού Αθανάσιος / Πολυμέσα - Multimedia

Συζητώντας με τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Λεμεσού κ. Αθανάσιο, με βάση την Ευαγγελική Περικοπή κάθε Κυριακής, εξερευνούμε δρόμους προς την πνευματική “βαθιά” καρδιά, τον εσωτερικό άνθρωπο, το κέντρο της προσωπικότητός του, τα ίχνη της παρουσίας του Κυρίου μέσα μας.

Συντονίζει ο Νικόλαος Γκουράρος.

Τόσο τεράστια γεγονότα οι Ευαγγελιστές τα περιγράφουν με 2 φράσεις ενώ θα μπορούσαν να έγραφαν βιβλία και βιβλία. Γιατί μόνο σε 2 φράσεις;

Άλλους ο λόγος του Θεού τους αφήνει εκστατικούς και άλλους παντελώς αδιάφορους. Που οφείλεται αυτό;

Είναι θέμα διαθέσεως; Όταν είμαστε ας πούμε πνευματικά καλά έχουμε διάθεση να ακούσουμε λόγο Θεού. Όταν δεν είμαστε δεν έχουμε καμία απολύτως διάθεση να ακούσουμε λόγο Θεού.

Μας γοητεύει ο κοσμικός λόγος. Γιατί;

Πως θα αποκτήσουμε τα πνευματικά αισθητήρια για να ενεργοποιηθεί μέσα μας η παρουσία του λόγου του Θεού και να γίνει κατανοητό ψυχικά; Να μας αλλάξει

δηλαδή.

Ο Κύριος πρώτα έβγαλε το δαιμόνιο και μετά έδωσε την λαλιά στον δαιμονισμένο. Θα μπορούσε να λύσει τη γλώσσα τού ανθρώπου και ν’ αφήσει το πο-νηρό πνεύμα μέσα του.

Πως συνδέεται εδώ η ασθένεια του να μην μπορεί να μιλήσει κάποιος, με το δαιμόνιο; Θα υπήρχε περίπτωση ο διάβολος να ξανάδενε την γλώσσα αυτού του ανθρώπου μετά το θαύμα;

Το να βγεί ένα δαιμόνιο από τον δαιμονιζόμενο είναι μεγαλύτερο και από πόλεμο; Μπορείτε να μας το αναλύσετε αυτό;

Επίσης δεν είπαν ελέησον με αλλά ελέησε ημάς; Μπορείτε να μας πείτε γιατί είναι σημαντική «η κοινή προσευχή» και τι σημαίνει πρακτικά σε εμάς σήμερα;

Και σε αυτή την περίπτωση βλέπουμε ότι οι τυφλοί άρπαξαν την ευκαιρία. Άρχισαν να φωνάζουν ελέησε μας και τρέχουν και μπαίνουν και στο σπίτι που δεν τους κάλεσε και κανείς.

Πως μπορούμε εμείς να διακρίνουμε τις πνευματικές ευκαιρίες; Δώστε μας και κάποια παραδείγματα.

Οι τυφλοί αγαπούσαν τον Χριστό αν και δεν μπορούσαν να τον δούν με τα μάτια τους. Τι σημαίνει «Αγαπώ τον Χριστό»;.

Γιατί η θεραπεία της βουλήσεως μας είναι απαραίτητη για την ψυχοσωματική αποκατάσταση μας; Έχουμε περιπτώσεις που γίνονται γνωστές στο διαδίκτυο για θεραπείες ανθρώπων η άλλου είδους θαύματα που επιτελούνται στις ημέρες μας τα οποία όμως γίνονται προϊόν επίδειξης και εκμετάλλευσης. Που είναι το όριο εδώ;

Πως πρέπει να προσέχουμε; Μπορείτε να μας εξηγήσετε αυτό το «Μη γνώτω η αριστερά σου τι ποιεί η δεξιά σου», Πολλές φορές δεν το κατανοούμε και το μπερδεύουμε.

Οι Φαρισαίοι και δεν δέχθηκαν την πίστη αλλά και είπαν ότι την δύναμη να βγάζει δαιμόνια την έπαιρνε από τον διάβολο. Ο εγωισμός είναι πάθος; είναι αμαρτία;

Έχει αίσθηση ο εγωιστής άνθρωπος του πάθους του εγωισμού; Το ενδιαφέρον εδώ είναι και το ότι οι Φαρισαίοι δεν αρνήθηκαν το θαύμα αλλά παραμόρφωσαν την πραγματικότητα διαστρέβλωσαν την αλήθεια. Τι αποκαλύπτει η στάση τους στους ανθρώπους κάθε εποχής;

Οι Φαρισαίοι ουσιαστικά ονομάζουν τον Κύριο αρχιδιάβολο δηλαδή Τον συκοφαντούν. Τι είναι η συκοφαντία γέροντα; Μιλήστε μας και για τον συκοφαντούμενο.

Πως πρέπει να αντιμετωπίσουμε την συκοφαντία; Πχ εγώ ταράσσομαι και σκάω από την στενοχώρια. Αφήστε που βγάζω και αφρούς!

Τι κερδίζουμε με το να υπομένουμε με πραότητα αυτόν που μας συκοφαντεί κατ' επανάληψιν;

Μπορεί η συκοφαντία του άλλου σε εμάς τους ανθρώπους να είναι κάποιες φορές αντίλαλος της δικής μας φωνής της συκοφαντίας; Φοβάμαι την απάντηση σας..

Οι δύο τυφλοί ήταν και υπόδειγμα προσευχής. Γιατί η προσευχή κάποιες φορές γίνεται κουραστικό καθήκον;

Πάμε στην εξομολόγηση και με ενοχή λέμε δεν κάνω προσευχή, σαν να μην έχω πληρώσει την εφορία.

Πως η προσευχή θα γίνει πρακτικά ο καθρέπτης μας; Μπορούμε εμείς να έχουμε αδείληπτη προσευχή;